

ת"פ 33394/04/14 - מדינת ישראל נגד ח.י. תורגמן בע"מ, ח.י. תורגמן 2010 בע"מ, חסן תורג'מאן, אדיב תורג'מאן

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 33394-04-14 מדינת ישראל נ' ח.י. תורגמן בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ערן קוטון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. ח.י. תורגמן בע"מ 2. ח.י. תורגמן 2010 בע"מ 3. חסן תורג'מאן 4. אדיב תורג'מאן

החלטה

1. בהמשך להחלטה שניתנה על ידי בית המשפט ביום 2.10.14, ובמסגרת תשובתם המפורטת של הנאשמים שהועלתה בכתב, נטענו אף טענות מקדמיות.

המאשימה השיבה לטענות המקדמיות בכתב וביקשה לדחותן.

2. לטענת הנאשמים אין להחיל אחריות פלילית על נאשם 3 בהיותו אחד ממנהלי נאשמת 2 ומכאן שיש לבטל את האישום נגדו. כמו כן, נאשם 4 צורף כאחד הנאשמים בשל היותו אחד מעובדי נאשמת 2, מעשה אשר יש לפסול ולדחות.

עוד טענו הנאשמים, כי הופרה בעניינם זכות הטיעון, שכן לא נערך להם 'שימוע' ולא ניתנה להם אפשרות להשמיע טענותיהם בטרם הגשת כתב האישום. זכות השימוע נובעת מעיקרי הצדק הטבעי והיא מחויבת בנסיבות העניין. ההחלטה להגיש כתב אישום היא החלטה מנהלית והפרת זכות הטיעון מובילה לבטלותה או למצער לבטלותה היחסית.

בנוסף טענו הנאשמים, כי כתב האישום אינו מנוסח בצורה בהירה ומפורטת דיה ולא פורטו היסודות העובדתיים והנפשיים של העבירות, באופן שעלול להטעות את הנאשמים ולפגוע ביכולתם להתגונן.

נטען שהטענות המיוחסות לנאשמים או למי מהם נעדרות בסיס עובדתי ומשפטי ואין בהם ללמד על ביצוע עבירה כלשהי.

3. נוכח האמור לעיל, סבורים הנאשמים כי יש להורות על ביטול האישום.

4. הנאשמים ציינו כי הם שומרים על זכותם להעלות טענות מקדמיות נוספות עם השלמת לימוד חומר החקירה ולאחר שתינתן הכרעה בבקשה לקבלת חומר חקירה נוסף אותה הם מתכוונים להגיש.

הנאשמים ביקשו להמציא לידם את מסמכי מדיניות המאשימה ביחס להעמדה לדין בעבירות מושא ההליך לרבות בשאלה את מי להעמיד לדין. כן ביקשו להמציא לידיהם נתונים על הגשת כתבי אישום ביחס לעובדים של חברות ככמו במקרה דנן.

5. המאשימה ביקשה לדחות מכל וכל את טענותיהם המקדמיות של הנאשמים.

לטענתה, נאשם 3 צורף כדין לכתב האישום, בהיותו מי שעסק וניהל בתקופה הרלוונטית עסק להובלה, פינוי פסולת והטמנה, ובהיותו מי שהפעיל, בין היתר, אתר בלתי מורשה והיה מנהל המקום בפועל.

עוד הובהר כי העבירות המיוחסות לו בוצעו על ידו הן כמנהל והן כמבצע בצוותא עם יתר הנאשמים. נטען שהעבירות יוחסו לנאשם 3 גם מכוח היותו נושא משרה בתאגיד, היינו, מנהל פעיל בנאשמות 1 ו-2.

מכל מקום סבורה המאשימה כי יש לערוך בירור עובדתי ביחס לטענותיו של נאשם 3.

הוא הדין בכל הנוגע לנאשם 4 אשר לו יוחסו עבירות שבוצעו באמצעות מחפרון אשר הוא בעליו. אף הוא הואשם כמבצע בצוותא של העבירות עם יתר הנאשמים.

גם לגביו סבורה המאשימה כי יש לערוך בירור עובדתי בטרם ניתן יהיה לקבל החלטה מושכלת.

6. בכל הנוגע להפרת זכות הטיעון, סבורה המאשימה, כי הנאשמים לא הצביעו על מקור חוקי כלשהו המחייב אותה לערוך 'שימוע' ומטעם זה בלבד יש לדחות את טענתם.

נוסף לכך, החוק מחייב 'יידוע' ככל שמדובר בעבירת פשע ואילו העבירות בגין הוגש כתב האישום הן עבירות מסוג עוון.

7. אשר לפגמים נוספים נטענים, הבהירה המאשימה, כי הטענה נטענה בחצי פה וללא בסיס ואין בה כדי להצדיק את ביטול האישום בפרט שאינה מפורטת. כן טענה, כי על הנאשמים לרכז טענותיהם באחת ואינם רשאים להעלות טענותיהם המקדמיות לשיעורין, היינו לאחר שיקבלו את כל חומר החקירה, בפרט שלא הוגשה בקשה לקבלת חומר חקירה נוסף.

8. בכל הנוגע למדיניות המאשימה ביחס להעמדה לדין, לא הוכח קיומם של מסמכי מדיניות ואף לא הומצאה ראיה בנוגע אליהם. בנוסף לא הובהר מדוע יש במסמכים המבוקשים כדי לסייע לנאשמים בהגנתם.

9. לטענת המאשימה לזכותה עומדת חזקת התקינות של המעשה המנהלי וחזקה עליה כי הפעילה את שיקול דעתה

כדין משמצאה לנכון להעמיד את הנאשמים לדין. המאשימה הבהירה כי היא מפעילה את שיקול דעתה באופן עצמאי, בהתאם להנחיות פרקליט המדינה והיועץ המשפטי לממשלה, ותוך בחינת העובדות העולות מן הראיות ובהתאם להן. חזקת התקינות של המעשה המנהלי לא נסתרה ואף לא הובאה ראייה כלשהי אשר יש בה לסתור אותה.

10. שקלתי את טענות הנאשמים ואת תשובת המאשימה.

סבור אני, כי בשלב הנוכחי לא ניתן לקבל את טענות הנאשמים ואין להורות על ביטול האישום.

11. המאשימה הבהירה מדוע העמידה את נאשמים 3 ו- 4 לדין וכן התייחסה לאחריותם הלכאורית המבוססת על הראיות שיש בידה.

על מנת לקבל החלטה מושכלת בהתייחס לטענות הנאשמים סבורני כי יש לערוך בירור עובדתי ממצה ולהכריע בהתאם לראיות שתוגשנה ולעדויות שתשמענה במהלך ההליך.

12. בכל הנוגע לזכות הטיעון סבורני כי הדין עם המאשימה.

החוק אינו מחייב עריכת 'שימוע' בטרם הגשת כתב האישום. בדוננו אף אין חובת 'יידוע' בדבר כוונה להגיש כתב אישום, שכן עסקינן בעבירות עוון.

כן מקבל אני את טענת המאשימה לפיה אין בשלב זה כל עמימות בכתב האישום.

עובדות כתב האישום מפורטות דיין ומאפשרות לנאשמים להציג גרסת הגנה ולהתגונן באופן הולם וראוי.

13. אשר לאפשרות העלאת טענות נוספות בעתיד, ניתן יהיה להידרש לטענה כלשהי ככל שתועלה במהלך ההליך לאחר שהנאשמים יסיימו את העיון בחומר החקירה.

לא מן הנמנע שככל שתעלה טענה ייתן עליה בית המשפט את הדעת בשלב הערכת הראיות וקביעת הממצאים.

לעת הזו, לא מצאתי לחייב את המאשימה להעביר לעיון ההגנה מסמכי מדיניות ככל שכאלה קיימים שכן חזקה על המאשימה כי שקלה באופן פרטני את הראיות ביחס לכל אחד מן הנאשמים והעמידה אותם לדין בהתאם לראיות הלכאוריות אשר בידה ותוך מתן משקל לעניין הציבורי שבניהול ההליך. חזקה זו כאמור בטענות המאשימה לא נסתרה. אף לא הובא בדל ראייה אשר יש בו להעלות ספק בדבר תקינות הפעולה המנהלית.

14. אשר על כן, אני דוחה את הטענות המקדמיות וההליך ימשיך להתנהל כסדרו.

כמפורט בהחלטה מיום 2.10.14 הדיון קבוע לשני מועדי הוכחות.

עמוד 3

המאשימה תוודא התייצבות עדי התביעה למועד ההוכחות הראשון, אלא אם כן יודיע ב"כ הנאשמים **עד ליום 15.8.15** כי הוא מוותר על עדותו של מי מן העדים.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ותוודא קבלת ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ה, 14 ינואר 2015, בהעדר
הצדדים.